

ŽIVOT VIRV

Proměna
společnosti
evangeliem

KVĚTEN 2020 45 Kč / 1,90 €

Jak církve
reagovaly
na karanténu
/ 5

Téma:
Nebojme se
být nedokonalí
/ 12

Walt Heyer:
„Byl jsem
osm let ženou“
/ 18

**„Uvěřit v Ježíše?
Společenská
sebevražda“**

mesiánský žid

Tal Robin

Co najdete v tomto čísle

ÚVODNÍK

- 4** Pozor na to,
co si přejete
Dave Patty

ZE ŽIVOTA CÍRKVE

- 5** Jak vaše církev
zareagovala na
karanténu?
anketa

KŘEŠTAN A SPOLEČNOST

- 6** Neuveritelné sa stalo
skutočnosťou
Marek Krajčí

ROZHOVOR

- 8** Uvěřit v Ješuu je
společenská
sebevražda
Tal Robin

TÉMA: NEDOKONALÝ KŘEŠTAN

- 12** Skutečný křesťanský
život se nedá
napodobit
Pavel Raus
- 14** Dokonalá
ve všech rolích
Jana Frantíková
- 15** Sláva poražených
Pavel Bosman
- 16** Pozvat Ježíše i na půdu
Paul Colman

MŮJ PŘÍBĚH

- 17** Temná struna strachu
Jaroslava Novotná

KŘEŠTAN A SPOLEČNOST

- 18** „Své pohlaví jsem
neměl měnit“
Walt Heyer
- 21** Nabídnout bezpečné
vztahy
Marek Macák

Z HISTORIE

- 22** Nelze žít zbožně
bez Bible
John Eliot,
Jaroslav Pleva

RECENZE

- 24** Rady zkušeného ďábla,
díl druhý
Pavel Hošek
- 24** Staniša:
Royová o okultismu
Ivana Kultová

PŘIPRAVUJEME

- téma: Pornografie –
co s ní a jak z ní
- rozhovor:
Loren Cunningham
zakladatel YWAM
mluví o své manželce,
o tom, co je pro něj cenné,
i o tom, jak změnit svět

5
Jarní „půst od církve“
karanténa očima vedoucích denominací

8
My Židé nejsme ničím lepší
rozhovor s Talem Robinem

17
Své děti jsem
Bohu vydat nechtěla
příběh čtenářky

6
Marek Krajčí: „Čaká nás
boj s chobotnicou zla“
povolební Slovensko pohledem
ministra zdravotníctví

12
Proces zrání vyžaduje čas
téma: Nedokonalý křesťan

18
„Pohlaví změnit nelze“
říká muž, který byl osm let ženou

Život víry je měsíčník vydávaný Křesťanskou misijní společností (KMS), která sdružuje různá křesťanská společenství, organizace a jednotlivce. KMS slouží k vzájemnému dorozumění křesťanských pracovníků, kteří usilují o misii a o jednotu křesťanů ve světle Písma. Chce napomáhat k duchovnímu růstu a vzdělávání křesťanů a místních sborů.

KMS chce sloužit Božímu lidu. Snaží se o prohloubení vztahů mezi křesťany a usiluje o prohloubení.

PŘEDPLATNÉ A DISTRIBUCE

Časopis objednávejte pomocí formuláře na webu www.zivotviry.cz nebo na e-mailové adrese predplatne@zivotviry.cz, popř. na tel. číslo 284 841 922.

Předplatné lze zahájit kterýmukoli měsícem roku. Jednotlivá čísla lze zakoupit také v **audioverzi** a jako **PDF** (viz www.zivotviry.cz).

Předplatné, distribuce a reklamace na Slovensku: Knihkupectvo Jonatan, Legionárska 2, 811 07 Bratislava, tel. 02/555 63 040, e-mail: jonatan@vbh.sk, web: www.jonatan.vbh.sk

Distribuce **pro zrakově postižené** elektronicky: Diakonie CČE, Klimentská 18, 110 00 Praha 1 tel.: 222 316 306, e-mail: szp@scps.diakonie.cz

Šéfredaktor: Mgr. Tomáš Coufal

Redakce: Bc. Lucie Vlasáková, DiS., Ing. arch. Tomáš Dittrich

Redakční rada: Ing. arch. Tomáš Dittrich, Ing. Lubomír Ondráček, Mgr. Jiří Unger, Ing. arch. Kateřina Hodecová

Sazba: Ondřej Pumr

Korektury: Bc. Lucie Vlasáková, DiS., Zdenka Brázdilová

Výtvarná spolupráce: Pavel Bosman

Titik: Grafotechna Plus, s. r. o.

Redakce a administrace

KMS – Život víry, Primátorská 41, 180 00 Praha 8

tel.: 284 841 922, e-mail: redakce@zivotviry.cz,

web: www.zivotviry.cz

Vydavatel: KMS, IČ 539 147

Registrováno: MK ČR E 6094, ISSN 1210-43-45

Uzávěrka **rádkové i plošné inzerce** je druhého dne předchozího měsíce. Později zadané inzeráty zařadíme dle možnosti, s 50% příplatkem.

Seznamovací a fundraisingové inzeráty nezveřejňujeme.

Podmínky inzerce: <http://zivotviry.cz/inzerce>

Za obsah podepsaných článků odpovídají autoři. Redakce si vyhrazuje právo zaslat příspěvky krátkit. Snažíme se publikovat původní texty. Pokud články, které nám posíláte, chcete zveřejnit i jinde, prosíme, abyste nás o tom informovali.

© Život víry – všechna práva vyhrazena.

Přetiskování článků či jejich delších částí bez písemného svolení redakce se zapovídá, přetiskování kratších částí (do jednoho odstavce) možno pouze s uvedením přesné citace (včetně ročníku, názvu článku a strany). Jednotlivé články možno šířit prostřednictvím xero kopií, pouze zdarma.

Číslo vychází koncem předchozího měsíce a je distribuováno během první poloviny měsíce.

Milý čtenáři,

vzpomínám na rozhovor, který jsem vedl před pár lety se svým věřícím přítelem. Bylo to v létě, seděli jsme na žebříku, natírali jsme plechovou střechu chalupy někde na Vysočině a vedli jsme při tom teologickou disputaci o sva-tosti. Přestože jsme oba vycházeli ze stejných, byť v tu chvíli nevyřčených předpokladů, neda-řilo se nám dojít ke shodě.

Přitom ta společná východiska nebyla ne-podstatná: Oba jsme vnímali, že svatost je důležitá a že nám na ní záleží. Oba jsme chápali, že svatost je nám sice bez jakých-koli našich zásluh Bohem darována díky Je-žíšově oběti na kříži (tedy že již svatí jsme), ale že zároveň paradoxně platí i to, že o sva-tost máme jako křesťané stále aktivně usilo-vat – že proces osobního posvěcování je naše celoživotní zodpovědnost. Oběma nám bylo jasné, že ten, kdo chce být svatý, se chce vy-hnout hříchu.

Jenže když jsme došli na jednotlivosti, na-ráželi jsme. Něco z toho, co se mému kamará-dovi zdálo za čarou (např. spolupráce s jinověrci na konkrétních projektech), jsem považoval za přípustné, ba dokonce v některých případech za prospěšné a Bohem požehnané. Rozešli jsme se s trochu rozpačitými pocity. On měl možná strach, zda jsem se nedostal na scestí vedoucí k bezbřehému liberalismu, já jsem se trochu bál, aby nesklouzl k zákonictví.

Když jsem v následujících týdnech a měsí-cích o hříchu a svatosti dál přemýšlel, zamo-talo mi to hlavu ještě víc. V Bibli totiž vidíme dvě kategorie hříchů: Některé jsou celkem jasně rozpoznatelné. U lži, podvodu, smilstva či krá-deže není co řešit. Bůh nám dává jasné životní mantinely. Jenže pak je tu ještě další, mnohem širší množina skutků, které za některých okol-ností či pro někoho hříchem jsou, a jindy ne. Jako by mezi těmi mantinely byly poházené slupky od banánů, po kterých lze snadno uk-louznout.

Možná se ti teď ježí vlasy hrůzou, že re-lativizují hřích. Ale posuď sám: Je podle tebe špatné dívat se na detektivní seriály? Myslím, že v mnoha případech ne, ale co když se dívám do dvou v noci a jsem kvůli tomu druhý den una-vený a neschopný dělat svou práci? Je špatné za-jít občas s kamarádem na pivo (nebo na dvě)? Může si to ale dovolit vyléčený alkoholik? Po-kud chodí po vesnici ve střední Africe domorodá žena nahore bez, není na tom nic špatného, ale v Čechách bys to určitě viděl jinak. Pohled na to, co je vhodné, se mění i v čase: Běžné oble-čení, které dnes nosíme, a nemusí být nikterak vyzývavé (např. dámské kalhoty), by bylo před pár stoletími značně pohoršující. A našlo by se mnoho dalších příkladů.

Tomáš Dittrich v jednom ze svých edito-rialů vystihl důležitý aspekt problému: „Hřích je zásadně věcí vztahu. Hřích, který by se ne-týkal někoho druhého – buď člověka, nebo jen Boha, neexistuje. A právě ve vztahu můžeme pochopit, jak je hřích závažný. Něco, co by nor-málně hříchem nebylo, se hříchem stává teprve ve vztahu.“ Poustevník má tedy v tomto ohledu život o dost snazší. Množina těch, které může

svým jednáním zranit, je scvrklá na Pána Boha a na něj samotného. Nehřešit je v izolaci jedno-dušší. Jenže pro většinu z nás má Stvořitel jiný plán. Žijeme ve vztazích s mnoha lidmi, a tím se naše úsilí o svatost komplikuje.

To, že některé věci jsou pro někoho nečisté, a pro někoho ne, popisuje i Pavel ve 14. kapi-tole listu Římanům: Někdo jí maso, jiný ne, ně-kdo ctí svátky, jiný ne. A nemáme prý druhé po-

Boží „naschvál“

suzovat ani odsuzovat. Ve 12. verši pak apoštol píše, že „Bohu vydá počet každý sám za sebe“, a ve 14. verši tomu dává korunu: „... nic není nečisté samo v sobě; jen tomu, kdo něco pokládá za nečisté, je to nečisté“. Tak, a jak se v tom teď vyznat? Je zřejmé, že zákonictví, snaha dodržo-vat přesný seznam povolených a nepovolených činností, je slepá ulička. Pavel se dokonce tváří, že nečisté není nic. A přesto je tak snadné hřešit a mnohdy tak nesnadné nehřešit!

Když jsem nad tím jednou rozjímal, říkal jsem Pánu Bohu s mírnou výčitkou: „Proč je to tak složité a nepřehledné? Proč jsi nezaří-dil, aby bylo snadnější poznat, co mám dělat a čemu se vyhnout?“ A tehdy mi to došlo. Jako by mi náhle zasvítlo, co mi mělo být jasné už dávno: Tohle není nedopatření, není to chyba! Pán Bůh to tak udělal schválně! On totiž stojí v první řadě o vztah s námi. Chce, abychom byli závislí na něm, na jeho vedení. Bez něj je pro nás nedostupná nejen ta celková, „paušální“ svatost, ale i ta drobná, každodenní. Stejně jako hřích vzniká jedině ve vztahu, svatost vy-chází také jedině ze vztahu – ze vztahu s Ježí-šem. Musíme mu být blízko, abychom zaslechli jeho hlas a nechali se vést. Když se vzdálíme, tápeme a hřešíme – nebo hledáme skulinky, co ještě není hřích (což je taky šikmá plocha, viz Ř 14,23b).

A navíc: Svatosti nelze dosáhnout tím, že změníme pouze své vnější skutky, cílem není mít jen křesťanský nátěr. Hřebíček na hlavičku trefil třeba Francis Frangipane: „Svatost působí oddě-lení od hříchu, ale samotné oddělení od hříchu nevypůsobí svatost. Naše posvěcení není způ-sobeno nepřítomností hříchu; svatost přichází z Boží přítomnosti.“ Pán Bůh prostě touží po tom, abychom mu byli blízko, co nejbliž. A když jsme s ním a učíme se ho milovat (a milovat ho znamená poslouchat, viz J 15,10.14), jsme mu podobnější.

Svatost, to je cesta. Její cíl je téměř v nedo-hlednu, ve věčnosti. Ale jiná cesta tam nevede...

Tomáš Coufal

Tomáš Coufal

Pozor na to, co si přejete

DAVE PATTY

Na přelomu roku jsem byl během jednoho týdne na dvou slavnostech – na svatbě a na silvestrovské oslavě. Obě setkání byla radostná, plná rozhovorů a smíchu a samozřejmě i srdečných přání, která se navzdory odlišné společenské situaci téměř kryla. Vlastně se mnohokrát a skoro doslova opakovala stejná fráze. Už jste ji slyšeli tolikrát, že byste ji asi uhádli: „Hodně štěstí a zdraví – ale hlavně to zdraví.“

Uřčitě jste těmito slovy druhým již mnohokrát popřáli. Naše přání jsou odrazem toho, čeho si nejvíc ceníme, a zdraví, zdá se, je natolik dobrá věc, že ji zařazujeme na první místo. Když je člověk zdravý, může lézt po horách, udržet si dobrou práci, pečovat o své děti a jezdit na zajímavé dovolené. Všichni víme, jaké to je, být

Opravdu se nám vyhnou? Svět, jak se zdá, tomu našemu přitukávání a stručným přáním jaksi nenaslouchá. Věci jako koronavirus přicházejí bez varování a vytvářejí situaci, kterou je velice těžké zvládnout. Ve skutečnosti se toho okolo nás děje spousta, co nezvládáme a co nám přitom pořádně zasahuje do života. Můžeme si přát hodně štěstí a zdraví, jenže ta přání stojí na velmi vratkém základě. Nemusíme udělat žádnou chybu, a přesto můžeme o to, čeho si nejvíc ceníme, přijít. A seberazantnější a sebe-přesvědčivější přání na tom pravděpodobně mnoho nezmění.

Věta, která se opakuje

Máme i jinou možnost? Když jsem se připravoval na svou službu, upozornil nás náš učitel Bible na fráze, které se v Božím slově opakují. Na začátku téměř každého novozákonního listu se objevuje jedna a tatáž věta – a na konci

listu se mnohdy opakuje. Možná jste ji četli tak často, že jste se u ní ani nezastavili a nezamysleli se nad jejím významem. Můžete to udělat teď: „Milost vám a pokoj od našeho Boha Otce a Pána Ježíše Krista.“

To není jen pozdrav, ale také přání. Toto přání bylo tak důležité, že vytvořilo rámec autorova poselství a zní nám v uších od jeho první myšlenky až do poslední. Tato stručná slova – stejně jako naše přání – jsou odrazem toho, čeho si bibliční autoři cenili nejvíc: milosti a pokoje.

Milost. Nezasloužená přízeň. Poklady, které jsme si nevydělali, za něž zaplatil Kristus a dostali jsme je darem. Záchrana od hříchu a věčný život, obojí získané jeho krví. Láska a přijetí od Otce. Dostáváme je zdarma, aniž bychom za ně museli cokoli zaplatit. Soucit a odpuštění. Vykoupení. Nové tělo, které na vás čeká, až tato hříchem zjizvená schránka podlehne v boji.

Pokoj. Niterný klid uprostřed bouře. Prožitky bezpečí navzdory hrozbám, ujištění a útěcha, vědomí, že nikdy nejste sami. Emoce, kterou neovládají okolnosti, a zkušenost, o kterou vás nikdo svým jednáním nemůže připravit. Odpočinutí plynoucí z toho, že jste se spolehli na dokonané dílo Kristovo. Bezpečí zakořeněné v Otcových zaslíbeních.

Milost a pokoj od našeho Boha Otce a Pána Ježíše Krista.

Má to ale podmínku...

Koronavirová krize oloupí o zdraví a štěstí mnoho lidí okolo vás a může o ně připravit i vás samotné. Ale milost a pokoj pro vás budou na dosah na každém kroku. Tlak a obtíže vlastně mohou váš prožitek Boží milosti a pokoje ještě zosílit a zintenzivnit. Ztráta jiných zdrojů stability vytváří prostor, který může vyplnit Otcova síla a přítomnost. Boží poklady jsou natolik drahocenné, že autoři Písma byli ochotni utrpět velkou ztrátu v jiných oblastech, jen když jim to umožnilo získat větší zkušenosti s Kristovou mocí a hlubší účast na jeho utrpení (Ep 3,10).

Toto přání popisuje Pavel v listě Filipským 4,11–13 jako tajemství spokojenosti: „Naučil jsem se být spokojen s tím, co mám. Dovedu trpět nouzi, dovedu mít hojnost. Ve všem a do všeho jsem zasvěcen: být syt i hladov, mít nadbytek i nedostatek. Všecko mohu v Kristu, který mi dává sílu.“

Má to ovšem jednu podmínku. I po tomto pokladu je třeba – jako po každém daru – vztáhnout ruku a přijmout jej. Existuje nebezpečí, že si budeme přát něco nesprávného. Milost a pokoj se vám sice nabízejí zdarma, avšak

Budete-li svou energii směřovat k nejistým tužbám, zůstane vám jen zklamání a prázdné ruce.

nezískáte je, pokud pro vás bude zdraví a štěstí znamenat víc. Budete svou energii směřovat k nejistým tužbám silně ovlivněným činiteli, které jsou mimo vaši kontrolu. A až o to zdraví a štěstí přijdete, což nás v určitém okamžiku postihne všechny, zůstane vám jen zklamání a prázdné ruce.

Pokud ovšem své přání nezměníte. Pokud nezačnete toužit po tom vzácném pokladu, který je k máni vždy, který lze vždycky získat a jehož přijetí je vždy v rámci vašich schopností. To je důvod, proč k vám v této chvíli, kdy se svět otřásá a budoucnost je velmi nejistá, přicházím s jediným přáním: Milost a pokoj od našeho Boha Otce a Pána Ježíše Krista.

překlad Ivana Kultová

Autor je misionář, zakladatel Křesťanské akademie mladých a zakladatel a ředitel mezinárodní organizace pro práci s mládeží Josiah Venture. Je starším CB Frýdlant n. O.

nemocný a trčet v posteli nebo chodit dál s bolavým tělem a plným nosem do práce. Je frustrující, když nás limituje vlastní tělo a prožíváme chronickou bolest. Kdybychom byli zdraví, zůstali bychom těchto nepřijemných zážitků ušetřeni.

A přání číslo dvě? Štěstí – to přece vypadá logicky. Dočkat se povýšení v práci, sňatku se skvělým partnerem a zdaru ve výchově nadaných dětí nebo se rozhodnout pro investice, které se budou vždycky vyplácet – to zní, jako by svět byl samé otevřené dveře a nekončné možnosti. Jaký báječný pocit – dostat se na ty nejlepší školy, mít ty nejlepší přátele a bydlet na těch nejlepších místech. Naopak mít jeden pech za druhým, ztratit hned za sebou několik zaměstnání, dočkat se zrady od blízkých přátel – kdo z nás by to chtěl zažít? Když budeme mít štěstí, tyhle potíže se nám vyhnou.